

ஏ.வி.எஸ்

கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி) மற்றும்

சேலம் மகிழும் தமிழ்ச் சங்கம்

(தமிழ்நாடு அரசுப் பதிவு பெற்ற சங்கம் - பதிவு எண்: 73/2022) மற்றும்

ஓடே பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ்

(Peer Reviewed Journal)

இணைந்து நடத்தும்

முன்றாவது பன்னாட்டுக்
கருத்தரங்கம்

நாள்

16.03.2025

இடம்

வ.உ.சி.

கருத்தரங்க

அறை,

ஏவிஎஸ்

கல்லூரி.

“தமிழும்
வாழ்வியலும்”

முதன்மை பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ப. கற்பகராமன்

பதிப்பாசிரியர் குழு

திரு. அ.சதாம் உசேன்

முனைவர். பெ. தீபா

முனைவர். அ. நஸ்ரின்

திருமதி. கெங்காதேவி கார்த்திக்ராஜ்

முனைவர். இரா.அனுஷா

முனைவர். உ. நிர்மலா

செல்வி. கி.இரா.சிந்து

திரு. த.சந்தோஷ்குமார்

ஏ.வி.எஸ்.கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சேலம் மகிழும் தமிழ்ச் சங்கம்.

மற்றும்

ஓடே பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ்
(A Peer Reviewed Journal – ISSN NO:2349-1914)

இணைந்து நிகழ்த்தும்

முன்றாவது பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம், மார்ச்-2025

“தமிழும் வாழ்வியலும்”

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ப. கற்பகராமன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
சோனா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம் -636005.

பதிப்பாசிரியர் குழு

- 1) அசதாம் உசைன், உதவிப்பேராசிரியர், இயற்பியல் துறை.
விவேகானந்தா மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சங்ககிரி.
- 2) முனைவர் பெ. தீபா தமிழ்த்துறைத் தலைவர், வைஸ்யா கல்லூரி, சேலம் - 636 103.
- 3) முனைவர் இரா. அனுஷா, துணை முதல்வர்,
ஏ.வி.எஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), இராமலிங்கபுரம்.
- 4) முனைவர் உ. நிர்மலா, தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
ஏ.வி.எஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), இராமலிங்கபுரம்.
- 5) முனைவர் அ. நஸ்ரீன், தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர்.
சோனா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம் - 636 005.
- 6) திருமதி. கவிதாயினி சீ.கெங்காதேவி கார்த்திக்ராஜ்,
சேலம் மகிழும் தமிழ்ச் சங்க அமைப்பாளர், விருதுநகர் மாவட்டம்.
- 7) செல்வி. கி.இரா.சிந்து உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.
சேது பாஸ்கரா வேளாண்மைக் கல்லூரி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
கலாம் கவி கிராமம், விசாலயங்கோட்டை, காரைக்குடி - 630 306
- 8) திரு. த.சந்தோஷ்குமார், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.
சோனா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம் - 636 005.

வெளியீடு

சேலம் மகிழும் தமிழ்ச் சங்கம்

(தமிழ்நாடு அரசு பதிவுபெற்ற சங்கம்)

தமிழ்நாடு அரசு பதிவு எண்: 73/2022

நூலாக்க விவரம்

நூலின் பெயர் : ஓடே பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ்
(A Peer Reviewed Journal – ISSN NO:2349-1914)
(பன்னாட்டுக் கருத்தரங்க ஆய்வு மலர்.)

மொழி : தமிழ் மொழி

பொருள் : ஆய்வு நூல்

உரிமை : சேலம் மகிழும் தமிழ்ச்சங்கம்

முதல் பதிப்பு : மார்ச் - 2025

விலை : 350 /-

பக்கங்கள் : 306

வெளியீடு : சேலம் மகிழும் தமிழ்ச் சங்கம்
(தமிழ்நாடு அரசு பதிவு பெற்ற சங்கம்)

தமிழ்நாடு அரசு பதிவு எண்: 73/2022

அச்சகம் : ஓடே பிரிண்டர்ஸ்.

ISSN எண் : 2349-1914

50.	கபிலர் பாடல்களில் வாழ்வியல் அறம் முனைவர் செ.சுகவணேஸ்வரன்	234-238
51.	தமிழும் வாழ்வியலும் கவிஞர் ரோ. பாபு	239-240
52.	தமிழும் வாழ்வியலும் கவிஞர் ஜான்சீராணி	241-243
53.	திருக்குறளில் பெண்களின் வாழ்வியல் அறங்கள் சூர்யகாந்த், புதுகை	244-247
54.	தமிழும் வாழ்வியலும் மணிகண்டன்	248-251
55.	தமிழும் வாழ்வியலும் கோ.மணிமேகலை	252-256
56.	கம்பராமாயணத்தில் கம்பரின் கவிப்புலமை முனைவர் க. கிருஷ்ணமூர்த்தி	257-259
57.	முனைவர் ப.கற்பகராமன் புதினங்களில் வாழ்வியல் கூறுகள் ம.அஜித்குமார்	260-264
58.	சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் வாழ்வியல் முனைவர் கோ. சுகன்யா	265-268
59.	அடக்கமுடைமை கட்டும் பண்பாடு முதுமுனைவர் பேரா.ரெ.சந்திரமோகன்	269-271
60.	குறுந்தொகையில் பண்பாட்டுக் கூறுகள் முனைவர் அ.சங்கர்தாஸ்	272-275
61.	ஐந்திணை சிறுபொழுதும் தொழில் சார்ந்த வாழ்வியலும் முனைவர் அ.மா.முகமது ஹரரிஸ்	276-281
62.	சங்ககாலத்தில் இரும்பின் பயனும் இரும்பும் பொருட்களும் முனைவர் ந.பிரகாஷ்	282-288
63.	இறையன்பு சிறுகதைகளில் மொழிநடை உத்திகள் முனைவர் இரா. திருப்பதி	289-294
64.	தழ்பும் வாழ்வியலும் சு. பால நாகலெட்சுமி	295-299
65.	சஞ்சாரம் புதினத்தில் வாழ்வியல் திருமதி ப.கௌசல்யா	300-306

சங்க காலத்தில் இரும்பின் பயனும் இரும்புப்

பொருட்களும்

முனைவர் ந.பிரகாஷ்,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நல்லமுத்துக் கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி,

பொள்ளாச்சி - 642 001.

நாடோடிகளாக அலைந்து திரிந்த மக்கள் கற்காலத்தில் கற்களையே தங்களது ஆயுதங்களாகக் கொண்டிருந்தனர். கற்காலத்தை அடுத்து வந்த புதிய கற்காலத்தில் அவர்கள் தங்களது கற்கருவிகளுக்கு வடிவங்கள் கொடுத்து அவற்றைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். தமிழகத்தில் புதிய கற்காலத்தின் இறுதி கட்டத்திலே இரும்பு வழக்கில் வந்துவிட்டதென்பதைத் தொல்லியல் அகழாய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இது பொருளாதார வாழ்வில் பெரும் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது இரும்பு புழக்கத்தில் வந்த காலகட்டமாகும் இரும்பு மக்களின் தொழில்களுக்குத் தேவையான கருவிகள் செய்வதற்கும் பேராயுதங்கள் செய்வதற்கும் பயன்பட்டது இரும்பு சுமார் கி.மு.500 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகமாகியிருக்கலாமென கருதப்படுகிறது.

கி.மு.3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.2-ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள சங்க இலக்கிய நூற்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களிலும் கி.பி.2 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள சங்கம் மருவிய கால நூல்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலும் இரும்புப் பொருட்கள் குறித்த பல செய்திகள் காணப்படுகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட சங்ககால மற்றும் சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள் வாயிலாக அக்காலத்தில் இரும்பின் பயன்பாடு எவ்வாறு காணப்பட்டதென்றும், என்னென்ன பொருட்கள் இரும்பிலானவை என்றும் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

சங்க காலத்தில் இரும்பின் பயன்கள்

அறிவியல் வளர்ச்சி பெறாத தொன்மையான காலத்தில் தமிழர்கள் இரும்புத் தாதுக்களைச் சேகரித்துச் சிறிய களிமண் உலையில் தோல் துருத்தியின் உதவியால் இரும்பை உருக்கி வந்திருப்பதனை இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகின்றது. இன்றுள்ள

அறிவியல் உலகத்தில் காணப்படும் புதிய புதிய இயந்திரங்களும் காற்றாதும் கருவிகளும், மின் உலைகளும் எரிபொருளாகிய நிலக்கரியும் இல்லாத அக்காலத்தில் தமிழர்கள் உருக்குவதற்கு இன்றியமையாத தாதுக்களான கெமடைட், மாக்னடைட் நீருடைய கார்பனேட்டான சிடரைட்டு முதலியவைகளைக் கண்டுபிடித்துத் தங்களது பட்டறிவால் அறிந்து ஆயிரம் ஆயிரமாகப் படைக்கருவிகளையும் வேளாண்கருவிகளையும், தச்சத்தொழில், உலோகத்தொழில் மற்றும் பிற தொழில்களுக்கு இன்றியமையாத கருவிகளையும் வீட்டுக்குத் தேவையான பொருட்களையும் செய்து வந்த செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

இரும்பைக் கண்டுபிடித்த நம் முன்னோர்கள் தங்களது தொழில்களில் பெரும்பாலானவற்றிற்கும் அதனைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். வேட்டையாடுதலையும், பயிரிடுதலையும் அடிப்படையான தொழிலாகக் கொண்ட பண்டைத் தமிழர் அத்தொழில்களுக்கு இன்றியமையாத கருவிகளைச் செய்து பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். சங்ககாலமானது போரும் பூசலும் நிறைந்த காலமாக இருந்து வந்ததால் போருக்குத் தேவையான பல ஆயுதங்கள் செய்யப்பட்டன. சவரத்தொழில், மீன்பிடித்தொழில் போன்ற தொழில்களுக்குரிய கருவிகளையும் செய்து வந்துள்ளனர்.

இரும்பு மருந்தாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பதை 'இளைத்தவன் இரும்பைத் தின்னுக' என்னும் பழமொழி வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. இரும்பினால் பித்தபாண்டு, சிலேஷ்டம் வெள்ளைக்குட்டம், அதிதூலரோகம், வீக்கம் விஷாலஜகம், வயிற்றுநோய், சுக்கல நட்டம் போன்ற வியாதிகள் விலகும் மற்றும் மலம் விரித்தயடையும் தீபனமும் உண்டாகும் எனப் பதார்த்த குணசிந்தாமணி அகராதி கூறுகின்றது.

சக்கி முக்கிக் கற்களை இரும்புத் துண்டுகளுடன் தட்டி நெருப்பு உண்டாக்கும் பழக்கம் கற்காலத்தில் பழங்குடி மக்களிடம் இருந்து வந்ததாக சி.ஜே.ஜெயதேவ் கூறுகிறார். சங்குகளை அறுத்து வளையல் முதலிய அணிகலன்கள் செய்வதற்குக் கூர்மையான இரும்புக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்ட செய்தி சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

அறுவை மருத்துவத்திற்கும் இரும்புக் கருவிகள் பயன்பட்டன

"மீன்றோர் கொட்பிற் பணிக்கய மூழ்கிச்

சிரல் பெயர்ந் தன்ன நெடு வெள்ளுசி

நெடு வசி பரந்த வடு"

பதிற்று-5:2

என்று பதிற்றுப்பத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

இவ்வடிகள் தையலைப் பற்றிய குறிப்புகளைத் தம்முள் அடக்கியுள்ளன. போரில் ஏற்பட்ட பிளவுபட்ட காயத்தைத் தையலிடும் போது ஊசி சதையுள் புகுந்து பின் வெளிவரும் காட்சி மின்கொத்திப் பறவை நீருள் வாழும் மின்களைக் கொத்தி எழும்போது அதன் அலகு எவ்வாறு நீருள் சென்று மீளுமோ எவ்வாறு காணப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சேரர் காலத்தில் இரும்பில் காசுகள் செய்யப்பட்டுள்ள அவை சிறிது நீண்ட சதுர வடிவில் ஒரு பக்கம் யானை உருவமும் மறுபக்கம் பனம்பூ வேலைப்பாடும் அமைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. கிடைத்த நாணயங்களுள் சேரர் காலத்தில் உள்ள நாணயங்களே இரும்பில் காணப்படுகின்றன என 'வால்டர் எலியட்' என்பவர் அவரது Coins of South India என்னும் நூலில் கூறுகிறார்.

புள்ளியினைனுடைய மான் தோலைக் கொண்டு அதன் உட்புறத்துத் தசையையும் ஏனைய அழுக்குகளையும் நீக்கி வட்டமாக அத்தோலை அறுத்து அதன் விளிம்பில் கூர்மையான எ.கால் செய்யப்பட்ட ஊசியால் உட்புறத்தே மணிகளைப் பதித்தும் இருக்கின்றனர். இதனை,

“புள்ளி யிரலைத் தோலூ னுதிர்த்துத்

தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்

பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி

எ.கூடை யிரும்பி னுள்ளமைந்து வல்லோன்” பதிற்று.74

என்ற பதிற்றுப்பத்து பாடலின் வழியே அறியமுடிகிறது. இதிலிருந்து மான் தோலில் மணிகளைப் பதிக்க இரும்பில் செய்யப்பட்ட ஊசிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது தெரியவருகிறது.

தற்காலத்தில் பழங்குடிகள் மத்தியில் இரும்பின் பயன்பாடு அதிகளவில் இருந்து வருவதைக் காணலாம். திருமணமானவள் மேல் கணவன் சந்தேகப்பட்டால் பஞ்சாயத்தில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை அவள் கையில் எடுத்து பஞ்சாயத்து வட்டத்தை ஒரு முறை சுற்றி வரச் செய்வார்களென பிலோ இருதயநாத், 'யார் இந்த நாடோடிகள்' என்ற நூலின் வாயிலாக குறிப்பிடுகிறார்.

மாப்பிள்ளை திருமணத்திற்குப் பின் இடது காலில் மட்டும் இரும்பில் செய்த கொலுசைப் போல் ஒன்றை அணிந்து கொள்ளும் வழக்கமும் அவர்கள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. காடர்கள் இனத்தில் இன்றும் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புத் துண்டால் கர்ப்பவதிக்குச் சூடு போடும் பழக்கம் இருப்பதையும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு கர்ப்பவதிகளுக்கு பழுக்கக் காய்ச்சிய

இரும்புத் துண்டால் குடு வைக்கும் போது அந்த வேதனையில் சிசு பிரசவமாகி விடுமாம். இலம்படியார் என்னும் ஒரு பழங்குடியினர் அம்பு, ஈட்டி, கேடயம், வாள் முதலியவைகளை இரும்பில் செய்து பயன்படுத்தி வருவதையும் காணலாம். இவ்வாறு இரும்பு சங்ககாலம் முதல் இன்றுள்ள பழங்குடிகள் வரை மிகவும் பயன்பட்டு வந்ததைக் காண்பதின் மூலம் இரும்பின் முக்கியத்துவம் அன்றும் இன்றும் வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களுக்கும் மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாக இருந்து வந்திருப்பதைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

மற்ற இனங்களைப் போல் அல்லாது பழங்குடி இனமக்கள் தங்களது பாரம்பரிய மான வாழ்க்கை முறையினை விட்டுவிடாது இன்னமும் காத்து கடைபிடித்து வருகின்றனர். அவர்களை நாகரீக உலகு இன்னமும் மாற்றாமல் தான் இருக்கிறது. மரபு வழியான அவர்களது வாழ்க்கையில் இரும்பு ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெறுவது அவர்கள் பழங்காலம் முதல் இரும்பின் பயனறிந்து பயன்படுத்தி வந்தனர் என்பதற்கு மேலே குறிப்பிடப்பட்டவைகளே சான்றுகளாகும்.

சங்க காலத்தில் இரும்பு பொருட்கள்

போர்க் கருவிகள்

பண்டைத்தமிழர் தாம் பகைவர் மீது போர் தொடுக்கும் போது தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ளவும் பலவிதமான போர்க்கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர் என்பதைச் சங்கஇலக்கியங்கள் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தொழில்நுட்பம் கொண்ட தானியங்கும் போர்க்கருவிகளும் பழந்தமிழரால் கையாளப்பட்டன என்பதற்கும் பல சான்றுகள் நிலவுகின்றன.

பெருங்கற்காலத்தோடு ஒப்பிடத்தக்க வகையில் சங்ககாலத்தில் உலோகங்களால் குறிப்பாக இரும்பாலே ஆயுதங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்குச் சங்கஇலக்கியங்களில் பல இடங்களில் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. தொல்லியல் அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆயுதங்களும் இரும்பிலே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சங்ககாலத்தோடு தொடர்புடைய பெருங்கற் சின்னங்களிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆயுதங்களில் பெரும்பாலும் இரும்பிலே காணப்படுவதால் சங்கஇலக்கியங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் ஆயுதங்களும் இரும்பிலே செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

சங்கஇலக்கியப் பாடல் ஒன்றில் ஒரு தலைவன் தனது வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினர்க்கு உணவு கொடுப்பதற்குத் தன்னிடத்தில் ஒன்றும் இல்லாத நிலையில் தன்னிடத்தில் எஞ்சியிருந்த இரும்பால் செய்யப்பட்ட பழைய வாளைக் கொண்டு போய் ஈடுவைத்து அதன் மூலம் பெற்ற பொருளால் விருந்தினர்க்கு உணவு நல்கிய செய்தி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன்

இரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றி" - புறம்.316

என்பதனை மேற்கண்ட புறப்பாடலின் வழியே அறியமுடிகிறது. இப்பாடல் வாயிலாகப் பழைய இரும்புப்பொருளைக் கொண்டு ஈடுவைத்துப் பணம் பெறும் வழக்கம் இருந்து வந்த உண்மை புலனாகிறது. தற்காலத்தில் பொன் என்னும் உலோகம் ஈடு வைப்பதற்கு எவ்வளவு மதிப்பு வாய்ந்ததாக விளங்குகிறதோ அதுபோன்று பழங்காலத்தில் இரும்புப் பொருள் பயன்பட்டதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாகும். தன்கையில் வேறு எந்த ஒரு பொருளும் இல்லாத நிலையில் இறுதியாக வைத்திருக்கும் பழைய இரும்பால் செய்யப்பட்ட வாள் எவ்வளவு புனிதமாகப் போற்றப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்ற உண்மையை இப்பாடலின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

வேல்

இரும்பினால் செய்யப்பட்ட வேல் போர் வீரர்களின் தலையாய ஆயுதமாக அன்று காணப்பட்டது. தொல்காப்பியத்தில் வேல் குறித்த செய்திகள்,

"பூல் வேல் என்றா ஆல் என் கிளவியொடு

ஆமுப் பெயர்க்கும் அம்இடை வருமே" - தொல்.கு.375

"கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்தலின்" - தொல்.கு.1017

இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதன் வாயிலாக தொல்காப்பியக் காலத்திற்கும் முன்னரே வேல் என்னும் ஆயுதம் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்திருக்கலாம் என அறியமுடிகிறது. எ.கு, எ.கம் ஆகிய சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் வேல் என்னும் ஆயுதத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில் கொலைத்தொழில் செய்து பொருளைக் கொள்ளையிடும் கொடிய தீவினையைச் செய்யும் ஆறலைக்கள்வராகிய மறவர்கள் வழிபோக்கருடைய உய்தற்கரிய மார்பிடத்தே எறிந்த எ.கு (வேல்) புக்கமையால் விழுப்புண்ட்டுத் துன்பம் மிகுந்தது. கீழே வீழ்ந்தாரைக் குறித்த செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

"கொலைவெங் கொள்கைக் கொடுந் தொழின்மறவர்

ஆறுசென் மாக்கள் அருநிறத் தெறிந்த

எ.கு விழுப்புண் கூர்ந்தோர் எய்திய" -அகம்.363

போர்க்களத்தில் பிளவுபட்டு இலை போன்று உள்ளதும் ஒளிமிக்கதுமான எ.:காலான வேலை ஏந்தி போரிட்ட செய்தி புறப்பாடலொன்றில் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன் போர்க்களத்தில் விளங்கிய இலையையுடைய வேல் ஏந்தி அரசுபட போர் செய்து முரசைக் கைப்பற்றிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. முருகப்பெருமான் தனக்குரிய ஆயுதமாகிய எ.:கைக் (வேலை) கொண்டிருந்த செய்தி பரிபாடலில், "மேள வெ.:கினைவை" பரி.9:79 என்றவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கேடயம்

போர்க் காலங்களில் எதிரியின் தாக்குதலில் இருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்வதற்காக அணியப்படும் ஒருவகை ஆயுதத்திற்கு கேடயம் என்று பெயர். பொதுவாக சங்ககாலத்தில் கேடயம் தோள்களால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கேடயத்திற்குக் 'கிடுகு', 'தோல்', 'கேடகம்', 'கைக்கவசம்', 'கைச்சாடு', 'மெய்மறை' ஆகிய பெயர்கள் சங்ககாலத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. உறை, மெய்ப்புகு கருவி, மெய்மறை போன்ற பெயர்கள் உறையால் அதாவது கேடயத்தால் உடலை மூடிக்கொள்வதினன்று பெறப்பட்ட பெயர்களாகும். தோல் என்றும் பெயர்.

குந்தம்/ஈட்டி

வேலோடு ஒத்த ஒரு ஆயுதமே குந்தம் எனப்படும். குந்தம் என்பதற்கு ஈட்டி எறிகோல் ஆகிய பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. மறவர்கள் பாசறையில் கூடமாகக் கால்களை நட்டுக் கயிற்றை வலித்துக் கட்டின இருப்பிடத்தில் பூத் தொழிலைக் கொண்ட குந்தம் ஊன்றிக் கிடுகுகளை நிரலாகப் பிணைந்து இயற்றப்பட்ட அரணத்தில் தங்கிய செய்தியை முல்லைப்பாட்டால் தெரிய வருகிறது. இப்பாடலின் மூலம் குந்தம் என்றும் பேராயுதம் பாசறை அமைக்கப் பயன்பட்ட உண்மை வெளிப்படுகிறது. பரிபாடலில் வையை ஆற்றில் நீராடுவாரூள் சிலர் குந்தத்தைக் கையில் ஏந்தி புனலாடிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

மழுப்படை

மழுப்படை என்னும் ஆயுதம் கோடரி வடிவில் காணப்படும் சிவபெருமான் கையில் மழுப்படை ஏந்திய செய்தி மதுரைக்காஞ்சியில் கூறப்பட்டுள்ளது. கணிச்சி என்ற பெயரும் இவ்வாயுதத்திற்கு வழங்கப்படுகிறது. புறநானூற்றுப்பாடல் ஒன்றில் கணிச்சி என்னும் கூரிய ஆயுதத்தையுடைய கூற்றவன் மரண காலத்தில் உயிர்களைப் பிணிப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இச்செய்திகள் வாயிலாகக் கணிச்சி என்னும் மாட்டி இழுக்கும் அங்குசம் போன்ற ஒரு ஆயுதமாக இருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகின்றது.

பயிர்த்தொழில் கருவிகள்

ஒரு நாட்டுக்கு இன்றியமையாத தொழில் பயிர்த்தொழிலேயாகும் இரும்பின் பயனைக் கண்ட நம் முன்னோர்கள் தங்களது பயிர்த்தொழிலுக்கு இரும்பில் செய்யப்பட்ட கருவிகளைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். நிலத்தை உழுவதற்கும் தோண்டுவதற்கும் நெற்கதிர்களை அரிவதற்கும் அவர்கள் இரும்புக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி வந்த உண்மை சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக உறுதிப்படுகின்றது.

1. கொழு
2. அரிவாள்
3. சுரை
4. கணிச்சி

வீட்டுப் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள்

1. கோடரி
2. கத்திரிக்கோல்
3. விளக்கு
4. கத்தி
5. ஊசி

பிறதொழில் கருவிகள்

மேற்கண்ட தொழில்களே அன்றி கொல்லுத் தொழில், தச்சுத்தொழில், மீன்பிடித்தொழில், யானையை அடக்கும் தொழில், அளக்கும்தொழில், முடிவெட்டுத்தொழில் முதலியவற்றிற்கும் வேண்டிய கருவிகளைப் பழந்தமிழர் இரும்பிலே செய்திருக்கின்றனர் என்பதனை சங்கஇலக்கியங்களில் பல சான்றுகளைக் காணலாம்.

இவ்வாறாக இன்றைய நகர நாகரீகத்திற்கு முன்னோடியாகவும், உலக நிலப்பரப்பிற்கு மூத்த மொழியாகவும் முதன்மையாகவும் நம் தமிழ்ச் சமூகம் நிலவியது என்பதை அரிதியிட்டுக் கூறமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. தொல்காப்பியம்
2. சங்க இலக்கியங்கள்
3. யார் இந்த நாடோடிகள்
4. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்
5. பழந்தமிழகத்தில் இரும்புத்தொழில்